

Sygn. akt III RC 141/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Mrągowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie :

Przewodnicząca : SSR Katarzyna Popowicz

Protokolant: st. sekretarz sądowy Edyta Wetzel

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2017 roku w Mrągowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego J. P. reprezentowanego przez matkę

A. R. (1)

przeciwko P. P.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego P. P. na rzecz małoletniego J. P.

alimenty w kwocie **po 500 / pięćset /** złotych miesięcznie, płatne do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda A. R. (2), do 15-go dnia każdego miesiąca, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminu w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 sierpnia 2017 roku,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

III. koszty procesu między stronami wzajemnie znosi,

IV. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi,

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygnatura akt **III RC 141/17**

UZASADNIENIE

A. R. (1) działając w imieniu swojego małoletniego syna J. P. domagała się zasądzenia od pozwanego P. P. alimentów w kwocie po 900 zł miesięcznie oraz wniosła o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że małoletni J. P., ur. (...) jest dzieckiem pochodzącym z jej związku z pozwanym. Podała, że przez niespełna 2,5 roku razem z pozwanym wychowywali małoletniego, ale w wyniku wspólnej decyzji rozstali się i obecnie nie mieszkają już razem ani nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego.

Matka małoletniego podała, że obecnie jest zatrudniona w (...) w S. za wynagrodzeniem w wysokości około 1 800 zł netto miesięcznie, ale jej dochody nie wystarczają na pokrycie wszystkich potrzeb związanych z utrzymaniem i wychowaniem małoletniego. Pozwany natomiast jest tapicerem, mieszka z rodzicami i nie ma nikogo na utrzymaniu,

a jego możliwości zarobkowe wynoszą około 3000 - 3500 zł netto miesięcznie. Pomimo tego nie wyraził zgody na dobrowolne płacenie alimentów i wytoczenie powództwa stało się konieczne.

W odpowiedzi na pozew pozwany P. P. uznał powództwo do kwoty alimentów po 400 zł miesięcznie. Podniósł, że alimenty w wyższej kwocie przewyższają jego aktualne możliwości zarobkowe. Obecnie jest zatrudniony za wynagrodzeniem w wysokości 1 793,50 zł netto miesięcznie ma do spłaty kredyt i dokłada się rodzicom do utrzymania mieszkania. Nadto wskazał, że utrzymuje kontakty z synem a w lipcu przysłał dla małoletniego alimenty w kwocie 400 zł.

Sąd ustalił, co następuje,

Małoletni J. P., ur. (...) jest dzieckiem pochodzącym z nieformalnego związku (...).

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia k. 4)

Rodzice małoletniego mieszkali razem do lipca 2016 roku, kiedy doszło do rozstania stron z powodu wzajemnych nieporozumień. Pozwany wyprowadził się do swoich rodziców w S. a A. R. (1) razem z małoletnim pozostała w M., gdzie mieszka razem z małoletnim w mieszkaniu wynajmowanym od swojego brata.

Koszty utrzymania tego mieszkania wynoszą około 350 -400 zł miesięcznie (156 zł –czynsz, gaz – 200 zł co dwa miesiące, energia elektryczna – około 35 zł miesięcznie). Dodatkowo matka małoletniego płaci dla swojego brata kwotę 200 zł miesięcznie za wynajem.

A. R. (1) jest zatrudniona w (...) w S. jako referent za wynagrodzeniem w wysokości około 1900 zł netto miesięcznie. Ma do spłaty pożyczkę, którą zaciągnęła u brata w wysokości 2500 zł na naprawę samochodu marki N. (...).

Małoletni J. P. ma aktualnie 2 lata i 9 miesięcy. Uczęszcza do przedszkola w S.. Opłata za przedszkole wynosi średnio 250 zł miesięcznie. Małoletni jest zdrowym dzieckiem. Nie pozostaje pod opieką lekarzy specjalistów. Przyjmuje na stałe leki przeciwalergiczne.

(dowód: zaświadczenie o dochodach k. 7, zaświadczenia z przedszkola k. 19-20, 40-43, przesłuchanie A. R. (2) k. 54-55)

Pozwany P. P. mieszka razem ze swoimi rodzicami w S.. Opłaty za mieszkanie wynoszą około 900-1000 zł miesięcznie z czego 350 zł pokrywa pozwany. Na swoje wydatki przeznaczą kwotę około 500 zł miesięcznie. Posiada dwa kredyty do spłaty - na kwotę 9000 zł zaciągnięty w 2016 roku i na kwotę 5000 zł zaciągnięty w 2017 roku. Łącznie raty wynoszą 418 zł miesięcznie. Jest właścicielem samochodu marki R. (...). P. P. od 1 lipca 2016 roku pracuje w zakładzie produkcyjnym (...) w S. za wynagrodzeniem miesięcznym około 1.800 zł netto – jako pracownik produkcji. Jest zatrudniony na czas nieokreślony. W 2016 roku osiągnął z tego tytułu dochód w wysokości 21 530,68 zł.

Pozwany utrzymuje stały kontakt z synem. Małoletni przebywa u niego od 2 do 4 razy w tygodniu. Często przywozi i odwozi małoletniego z przedszkola. Płaci alimenty na małoletniego w kwocie po 450 zł miesięcznie.

(dowód: zaświadczenie o dochodach k. 15, zaświadczenie z banku k. 17, oświadczenie k. 18, PIT 11 k. 51-52, przesłuchanie P. P. k. 55)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów oraz przesłuchania stron, których wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała i nie budzą zastrzeżeń Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w znacznej części jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 133§1 KRO rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczą na pokrycie kosztów jego

utrzymania i wychowania. Zaś przepis wyrażony w art. 135§1 KOR wskazuje, że zakres obowiązku alimentacyjnego zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Małoletni powód nie posiada żadnego majątku własnego. Jest 2,5 rocznym dzieckiem. Obowiązki rodziców względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać, z jednej strony polegają na dostarczaniu w naturze lub pieniądzu, środków niezbędnych do zapewnienia dziecku mieszkania, wyżywienia, odzieży, pomocy naukowych, wypoczynku, rozrywek kulturalnych itp. Z drugiej strony przybierają postać starań o rozwój fizyczny i umysłowy dziecka, nadzór nad nim, przygotowanie posiłków, rozwój duchowy, przygotowanie do samodzielnego życia w społeczeństwie.

Pomimo tego że pozwany stara się codziennie odwiedzać syna, to cały codzienny trud związany z wychowaniem małego spoczywa na matce, która jest jego głównym opiekunem.

Małoletni J. jest obecnie w okresie rozwoju i wzrostu. Wymaga nakładów finansowych na odzież, jedzenie oraz środki higieniczne i w tym zakresie należy oceniać jego usprawiedliwione potrzeby.

Matka małego obecnie osiąga wynagrodzenie w wysokości około 1900 zł netto miesięcznie. Z otrzymywanego dochodu musi opłacić koszty wynajmu i eksploatacji mieszkania, który wynoszą około 600 zł miesięcznie. Na jej i małego bieżące utrzymanie - uwzględniając opłaty za przedszkole w wysokości 250 zł pozostaje miesięcznie kwota około 1000 zł przy czym dochodzą jeszcze koszty spłaty kredytu i wydatków na paliwo w związku z dojazdami do pracy, co powoduje, że suma ta jest niewystarczająca w tym zakresie.

Pozwany natomiast posiada stałą pracę. Z jego oświadczenia majątkowego wynika, że w 2016 roku osiągnął dochód w wysokości 21 530,68 zł i dotychczas stać go było na opłacenie alimentów w wysokości 450 zł miesięcznie. Nadto mieszka z rodzicami i nie ma nikogo na utrzymaniu.

W tej sytuacji uznać należy, że udział pozwanego w utrzymaniu małego powinien być zwiększony, przy czym w stopniu nieco mniejszym niż żądanie pozwu. Należy bowiem zauważyć, że pozwany posiada również zobowiązania finansowe, nadto stara się też regularnie (w zakresie wyznaczonym przez matkę dziecka) osobiście uczestniczyć w wychowaniu syna, obecnie płaci alimenty i odwozi syna do przedszkola a matka małego posiada również stałe źródło dochodów.

W związku z powyższym, Sąd uznał, że kwota zasądzonych alimentów w wysokości po 500 zł miesięcznie na rzecz uprawnionego J. będzie z jednej strony adekwatna do jego obecnych potrzeb (dziecka niespełna 3 – letniego) i będzie też odpowiadać równym udziałom rodziców w partycypowaniu w kosztach utrzymania dziecka a jednocześnie nie jest zbyt wygórowana mając na uwadze możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 133 i 135 KRO orzekł jak w punkcie I, w pozostałym zakresie oddalając powództwo jako zbyt wygórowane i nieuzasadnione (punkt II wyroku).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 KPC (punkt III wyroku).

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust.4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (punkt IV wyroku).

Sąd zobligowany treścią art. 333 §1 pkt 1 KPC orzeczeniu co do alimentów nadał rygor natychmiastowej wykonalności (punkt V wyroku).